

కేవల-కేవల

సాహిత్యం

సలహా

రామనాథం శెట్టి మంచి లాకికుడు. చిరుసాయంలో జీవితానికి తగిలిన దెబ్బలను మెట్లుగా మలచి, అంకెవారిగా అనుభవపు కొండల్ని అధిగమించి, శల గోపురాన్ని అందుకున్న సమర్థుడు. విద్య తక్కువన్న లోపం అతడు సాధించిన అభివృద్ధిని అపలేక పోయింది. కారణం - అతడు పుస్తకాలకు బదులు మనుషుల్ని చదివిన వ్యక్తి. ఇంట్లోని ముసలి తల్లిని-రెక్కలింకా రావి ముగ్గురు తమ్ముళ్ళుకూ కాపాడేందుకు ప్రారంభించిన చిన్న కాయ గూరల వ్యాపారాన్ని జీవనదివెంటి దీర్ఘ మైనదిగా - ప్రయోజనకరమైనదిగా మార్చి, పానాడు ఓ మోతుబరి వ్యాపారగా కీర్తిని సముద్ధరించాడు. అతడి కుటుంబం, వ్యాపార కేంద్రం వెంకటగిరిలో ఉన్నా-వ్యాపారం దృష్ట్యా చంద్రపాలెం వచ్చి కొన్ని రోజులు గడపుతుంటాడు వ్యాపారంధారిగా పెరిగిన మరి కొన్నేళ్ళకు, అతడు చంద్రపాలెంలోనే ఒక మిడ్లె ఇంటిని కొన్నాడు. అంతకు ముందు అతడు చంద్రపాలెం వచ్చి లావాదేవీలు ముగించుకొని, లారీలలో సరకు ఏక్కించుకొని వెళ్ళడానికి వారం రోజులు కంటే ఎక్కువ వట్టేది కాదు. ఇప్పుడు చంద్రపాలెం వచ్చి నవ్వడల్లా రెండు వారాలయినా ఉండి వెళ్ళుతున్నాడు.

రామనాథం శెట్టికి, చాలామంది అనుభవ శాలురైన వ్యాపారస్తులకున్న కఠినత్యం, సువిశితత్యం లోపలకన్నా - ప్రతి విషయం లోనూ వాటివేతడు ప్రదర్శించడు జీవితపు అట్టడుగు సుండే వచ్చిన వాడు కావటాన, కనికరం సముద్రమంత కాక పోయినా - కొద్ది గొప్ప అతడి ప్రాధమ్యంలో చోటు చేసుకుంది ఎవ్వడైనా పూలు దిల్లీంగు మరమ్మతు కోసమని - గుడి పువ రుద్దరణ కోసమని పుర్రుముఖులు అతడి ఇంటివారికి ముందు నిలుచుంటే - అతడు ముఖం చూడక్కోడు సరికదా, నవ్వుతూ దిరుగువెళ్ళి. తన నాపాజిందోణిలో, "ఏం కావాలి అబ్బాయిలూ?" అని అడుగుతాడు. అదే సమయాన, శెట్టిని షేతకవాడిగా పరిగణించి బుగ్గలు పొగడిన బూరెం వడ్డించుకోవాలని ప్రయత్నించేవారిని అతడు అమడదూరాల ఉంచగలడు తన ముళ్ళున్న మొగలి ఎట్లనని నిరూపించగలడు.

* * *

రామనాథం శెట్టి చంద్రపాలెం బస్సుండులో దిగి, వేరుగా బజారు వీధి చివరన ఉన్న దుకాణంలోకి జొరబడ్డాడు. దుకాణం యజమాని రామప్ప శెట్టిని అల్లాంత దూరాల మాచి లేచి నిలుచున్నాడు. "మీరా శెట్టిగారూ! మీరు వచ్చేదారిలోనే కొత్తగా ఉడిపీ భవన్ కట్టారట. అక్కడికి వెళ్లారనుకున్నాను." చిరుహాసంతో అన్నాడు రామప్ప. "ఊరుకోలా మొద్దు ముఖమా! ఏ దుకాణానికి వెళ్లాలో - ఏ దుకాణానికి వెళ్ల కూడదో నాకు తెలియదా? ఇంత కూ ఎన్నికనుంచి ఏ దుకాణాలోకి జొరబడ కూడదంటావు. అంతేనా?" అరుస్తున్నాడో నవ్వుతున్నాడో తెలియనంత గట్టిగా అన్నాడు శెట్టి.

"ఎకవెక్కాల కన్నాను గావి మీ గురించి

నాకు తెలియదా? ఈ దుకాణం మీ వంటింటిలో నమానం. పెనరట్లు వేయమంటారా? "అడగడం దేనికి రామప్ప! వేడివేడిగా ఉండాలి. చప్పరిస్తే కరిగిపోవాలి మరి" అని శెట్టి లోపలకు వెళ్ళి కూర్చున్నాడు. అతడొక మాచు చుట్టూ పరకాయించి మాళాడు. "అరే, నువ్వట్రా పాపయ్యా! ఇన్నాళ్ళూ ఎక్కడికి వెళ్ళావు?" అంటున్న వాడల్లా చుట్టుకున్న లేచి నిలుచున్నాడు సావయ్య. "ఏత్యం. మా ఊరు కళ్ళొచ్చానండీ." "ఎందుకో తెలుసుకోవచ్చా?" "పిల్లను పోషిస్తాను." సావయ్య సిగ్గుపడి పోయాడు. "అదా సంగతి. పెళ్ళికి పిలవడం మరిచి

పోకరాయ్!" అని మరోవైపు తల తిప్పి మాసి, "ఒరే రామిగా! నువ్వెప్పుడూరా ఊడిపడ్డావు! పొడగూడలో పల్ల వ్యాపార మని వెళ్ళావుగా!" అని అదే అరుపు వంటి పిలుపుతో వలకరించాడు శెట్టి.

"చిత్రం బాబయ్యా! మీబోటివారి దయ వలన వ్యాపారం సర్వాలేదు. వనుండి వచ్చాను."

"శ్రీరిగ్గడ! భలేగుడ! అవసరంకంటే, నా దగ్గరికు రావడం మరిచిపోకు" అని అతడలా తెలిసిన వారివందరినీ వలకరించేటవ్వడం, అతడి మాపులు అన్యాయంగా టీ కొనుక్కోవడానికి గొప్ప పట్టుకొని నిలుచున్న ఒక స్త్రీ పైన వడ్లాయి. నూర్యకాంతి, అద్దం పైన వడి, ఆ తరవాత ముఖాన వడివట్టు, అతడి మాపులు వెదికిపోయాయి. గుండె కూడా కాన్తంత కదిలినట్లయిందతడికి. వయ్యారంగ, అదే సమయాన వినయం ఉట్టిపడేలా నిలుచున్న ఆమె వేపు కనురెప్ప లార్చికుండా, తన ముందుంచిన పెనరల్లను ముట్టకుండా మాహూ కూర్చున్న శెట్టిని గమనించి, రామవు అన్నాడు. "అయ్యా, అదెవరవకున్నావు జగ్గడి పిల్చానశెట్టిమ్మ?"

శెట్టి వెంటనే నర్దుకొని. మాపులువరల్చి కున్నాడు. "జగ్గడా! వాడెవడూ?" "జగ్గడి గురించి మీకు తెలిసుండదులెండి ఎచ్చి తాగుబోతు వెధవ. సోమరిపోతు. ఏడెళ్ళ క్రితం మాటలెండి ఒకనాడు తప్ప తాగి, జగ్గడు ఒకణ్ణి తన్నాడు. ఆ జగ్గడం మరెక్కడో కాదు మా దుకాణం మందే జరిగింది. ఇంతకూ ఆ జగ్గడం ఎక్కువసేపు జరగలేదు. ఆ ఒక్క దెబ్బకూ క్రిందవడ్ల వాడు, నరానరి బండరాతిపైన తలబాదు కున్నాడు. ఆప్యతికి తీసుకువెళ్ళే దారిలోనే పారీ అన్నాడు. జగ్గణ్ణి పోలినుట వట్టుకు పోయారు. ఆ జగ్గడి పిల్చామే సత్తెమ్మ ఇద్దరు మగ బిడ్డలు."

"అదా సంగతి. నేను విసలేదు." "సావం, అమ్మకష్టాలు వడతూ బిడ్డల్ని పోపిస్తూంది." అటుపైన శెట్టి మాట్లాడలేదు. పెనరల్లు తింటూ ఇలా ఆనుకున్నాడు. "బీడతనంతో బాటు, సత్తెమ్మకు ఒంపుసాంపులు కూడా పుష్కలంగా ఉన్నాయి."

ఒక తల్లి-ఒక భార్య

ఆ రోజు, మొదటిసారిగా తన యిల్లు రామనాథంశెట్టికి అఖం భంగ కనిపించింది. వస్తువులన్నీ అస్వస్థంగా అమగ్ని ఉన్నట్లు తోచింది చొక్కా పిప్పి, వంకీల కర్రకూ తగిలింది, అతిదు వెంకన్నును పీలివాడు. చంద్రసాలెంలో రామనాథం శెట్టి ఇంటిని వెంకన్నే మాస్తుంటాడు. రామ నాథంశెట్టి ఊరికి వచ్చినప్పుడల్లా. అతణ్ణి గమనించి నేణ్ణిల్చి పెట్టడం, కానీ చేసి ఇవ్వడం మొదలైన వర్సీ చేస్తాడు. "దండలు బాబుగారూ! మీరు రాండం చూడసేలేదు" వెంకన్నుచ్చి నిలుచున్నాడు. రామనాథం శెట్టి ఓ చూరు చుట్టూ పర కాయించి మాసి, 'ఇప్పుడే వచ్చానులే! లోవల నిమి చేస్తున్నావు?' అని అడిగాడు. "మరికి నీళ్ళు వెచ్చడంలేదు. కాలవను కర్రపెట్టి శుభం చేస్తున్నాను." శెట్టి తలపోడు. "కానీ పెట్టమంటారా?"

"వద్దు. ఇప్పుడే తీసుకున్నాను." "నేణ్ణిల్చి పెట్టమంటారా?" "తరవాత పెడదువుగాని, ఇల్లు ఏమీ బాగలేదురా!" "చిత్రం. రిపేరు చేయాలంటారా?" "కాదు. ఇల్లు శుభం లేదంటాను." వెంకన్ను ఉలిక్కిపడి చూశాడు.

"ఎంతైనా మనం మగ వెధవలం గదటా! అంతటి శుచీ శుభం మనకెలా గొస్తుందిలే! ఎవరైనా పనిగొత్తెను ఇంట్లో పెట్టుకుంటే బాగుంటుంది"

"మరి నా సంగతి?" అన్నట్లు దిగలు వడి చూశాడు వెంకన్ను. చూచా మంతి లేకుండా అలా గుడ్డవ్వగించి చూస్తూన్న వెంకన్నును చూసి, "అదేమిటా అలా గొరిల్లాలా మాస్తావు? నీకు సహాయంగా మరో పని మనిషి ఉండాలంటున్నాను. అర్థమయిందా?" అని అడిగాడు.

"చిత్రం, చిత్రం" అని బదులిచ్చాడు తేలికవడ్ల గుండెతో వెంకన్ను.

"పని మనిషి చురుగ్గా ఉండాలి సోమరితనం అంటే నాకు గిట్టదు."

"చిత్రం. బాగావాకబువేసే చెవుతాను." అని అతడు బదులిచ్చి వెంకీతిరిగే లోవల, "వెంకన్ను మా మయ్యా! వెంకన్ను

మామయ్యా! అన్న పిలుపు వినిపించి, అతను వడివడిగా బైటకు వెళ్ళాడు.

రామనాథం శెట్టి వాకిట వేపు వెళ్ళి, యథాలాసంగా "ఎవరిది వెంకన్నా?" అని అడిగాడు. "మరెవరోకాదు బాబుగారూ! మా కేవగోడలు సత్తెమ్మ." ఆ పేరు విన్నంతనే శెట్టి చకచకా నడిచి బైటకు వెళ్ళాడు. అక్కడ సత్తెమ్మ, ఒంటి మీదుగా చీరకప్పుకొని, నిలుచుని ఉంది. ఆతను నిమిషంసాటు ఆమెను తేరిపార చూశాడు ఆమె నిలుచున్న తీరులో కానవచ్చే వయ్యారం, అతణ్ణి ఉక్కిరిబిక్కిరి చేసింది. సత్తెమ్మ అతడి కళ్ళకు, మామిడి కాయలతో విఫుగా పెరిగిన మామిడి వెట్టులా కనిపించింది. "సత్తెమ్మ చాలా అర్థంబు పని పైన వచ్చినట్లుంది"

"అవును బాబుగారూ! రెండోవాడికి జ్వరమట"

"ఎప్పట్టింది?"

"రెండు రోజుల్పించి." ఈ సారి సత్తెమ్మ బడలిచ్చింది.

"ఎన్ని డీగీలు"

"నాకు తెలవదు. పాలా యొక్కె ఇస్తే బాగుంటుందని బుల్లెమ్మ చెప్పింది"

"బుల్లెమ్మ ఎవరు? వైద్యం తెలిసినావరా?"

"అబ్బే కాదు మా పక్క గుడిసెలో ఉంది."

"జ్వరం వస్తే పాలా యొక్కె మాత్రం ఇస్తే వాడు మాత్రం, ఇం జక్కనూ ఇప్పాలి, తెలిసా?" అని అతడు జేబులోనుండి ఓ అయిదురూపాయల నోటు అందిచ్చాడు. కొత్తగా, వచ్చగా కనిపించిన ఆ అయిదు రూపాయల నోటుని చూసి, ఆమె అస్థియత్నంగా రెండడుగులు వెనక్కి వేసింది "ఒక్క రూపాయి చాలు శెట్టి గారూ!" ఈ సారి రామనాథం శెట్టి బిగ్గరగా నవ్వాడు. "ఓసీ, పిచ్చిదానా? రూపాయి పాలా యొక్కెకూ సరిపోతుంది. మరి ఇంజక్కును ఏలా ఇవ్వడం? నీబిడ్డడు ఏలా బాగుండడం?" ఆమెమరి మాట్లాడకుండా శెట్టి చేతిలోని నోటుని తీసుకుంది.

మరునాడు ఉదగుం సత్తెమ్మ రామ నాథంశెట్టి ఇంటివాకిట ముందునిలుచుంది. ఆమెను చూసి వెంకన్ను, "లోవలకు రావే! బాబుగారు పిలుస్తున్నారు." అని వెళ్ళాడు.

రెక్క వ్యాధులకు ఓత్తమ బిడ్డ కైకెం

పూర్వ యోగం, అంగము తిన్నది అనునది కాలముందు అనుభవించి, మిక్కిలివల్లము, సపుంసకత్వము, హార్మియా, పర్మవ్యాధులు, పొట్టువ్యాధులకు కూడా వైద్యం చేయబడును. పరిణామములు, ముఖ్యముగా వ్యాధులు అనుభవించుటకు ఉపయోగపడును.

డా. దేవర సక 551
మోరగడి సుక దత్త కెరెం

ఫోన్ : 26, వార్డు నెంబర్ 2, మద్రాసు-17.

ఇంకా పొడుగు ఎదగండి

2"-8"

మాతన శాస్త్ర వర్ణనలలో వ్యాధులు అనుభవించుట వలన పొడగు కంటే అత్యవసరములు అవండి ప్రతి పురుషులకు ఎల్ల రకు అనుభవించి దీని వంటి యోగ్యులు, ఒక పుస్తకం, మరొకటి ఎంతమాత్రం లేదు. వివరములు పొందటానికి, తెలుగులోని దునింతు.

TOTAL HEALTH (P.M.)
KINGSWAY DELHI - 110009.

చుర్యాన్ని తెల్లబరిచే ప్రత్యేక మైసెడి

చర్మ వైద్యులు మరియు సౌందర్య సలహాదారులచే ఆమోదించబడింది

అందంగా, తెల్లగా, కోమలంగా ఉండాలని మీరు కోరుకునే ముఖ రంగును పొందండి ఫోటోకోస్ యొక్క తెల్లపరిచే నిగూధ ఉపాధ్యం పై పై ఘోషణ కలిగిస్తాయి తులననీయమైనది. రంగు పోషకం మరియు టానిక్, ఫోటోకోస్ మోటిమిలక్, ముదురకలు, మచ్చలను సాఫీచేసి తారినోయిన చర్మాన్ని కిచ్చడానికి కలిగిస్తుంది.

ఫోటోకోస్

కాన్సంప్రతెడ్ క్రీమ్ & లోషన్
హైలెక్ రిసెర్చ్ ఇన్స్టిట్యూట్
బోస్ట్ డాక్స్ 1192, బొంబాయి 400 001
నమూనా కేసులు మరియు బొంబాయిలో ఉన్నందు
National-250-Teal

ఒక తల్లి-ఒక భార్య

కుర్రాడు నడవడం ఆమెకు స్వల్పంగా వినిపిస్తూంది.

సత్యమ్మ స్యతపీద్యంగా సౌందర్యవతి కావడాన, రామనాథం శెట్టి ఓంట్ అభివిన వనతి, సౌకర్యం, ఆమె ఆందాన్ని రెట్టంపు చేశాయి. శరీరం దిరు పెక్కింది. మెరుపు లదికమ్మంది. ఆమె కళ్ళలోని తేజఃపుంజం అతల్లి రోజు రోజుకీ కోర్కెల తెరలలోకి, ఆనంద వసుద్రపు తోతుల్లోకి లాక్కు పోతుంది. అతడి నడవడితో మార్పు తని పెట్టి, గలితెరలపై ప్రాకుతూ వచ్చిన పుకార్లను కుదురుగా ప్రాగు పెట్టి, తాయారమ్మ ఓవాడు చెప్పా నేయకుండా నేరుగా చంద్రపాలెం వచ్చి, ఇంట్లో దిగింది. ఆవ్వడే సత్యమ్మ తెచ్చిచ్చిన కావీ చప్ప రిమ్మ కూర్చున్న శెట్టి, భార్యను చూసి ఉలిక్కినడి లేచాడు. కప్పలోని కాసీ ఒలికి అతడి వంచె రంగును మార్చింది

“నువ్వూ తాయారూ! ఎందుకొచ్చావు?”
“ఊరకే రాలేదు. ననుండే వచ్చాను.”
“అదే, నేనూ అడుగుతున్నాను అదేం పని?”

“నాని బైటకు గెంటుదామి.”
“దేనివి ?”
“అదే మీ ప్రయురాలగారిని.”
“ప్రియురాలా ? అదెవరూ ? నంటు గత్తె సత్యమ్మ ఉంది.”

“నమ్మ దళాయంనడానికి ప్రయత్నించ కండి. మర్యాదగా దానిని బయటకు గెంటు తారా - లేనా లే నదిమందినీ పించనా ?”

“ఓహో అంతవరకూ వచ్చావన్న మాట ! ఇవ్వడు చెప్తున్నాను విను. సత్యమ్మ నా తోనే ఉంటుంది. అర్థమయిందా ? నువ్వె వరి వద కు వెళ్ళి చెప్పకుంటావో చెప్పకో ! వింత రాద్ధాంతం చేస్తావో చేసుకో !”
“మరి బిడ్డల నంగతి ?”

“ఏగతీ, బిడ్డల గతీ బాగుండాలంటే మవ్వ మర్యాదగా ఇక్కణ్ణించి వెళ్ళు.” తాయారమ్మ ఆపైన మాట్లాడలేదు. గుడ దిరు కక్కుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది.

* * *
ఒకనాడు సాయంత్రం, దీపాలు వెళ్ళే వేళ, ప్రేలాదే గుజురు గెడ్డంలో, మానీని గుడ్డలతో ఓ వ్యక్తి, రామప్ప టీ రుకాణం

వడ్డకు వచ్చి సత్యమ్మను గురించి వాకలు చేశాడు. “నువ్వెవరవయ్యా ?” చిల్లర డబ్బులు లెక్క పెడుతూ కూర్చున్న రామప్ప అడిగాడు. ఆ ప్రశ్న విన్నంతనే అసక్తి జడును కుళ్ళెట్టు దూరంగా జరిగాడు.

“అదేమిటయ్యా అలా గుడ్డలమీ మాస్తావు ? దీపాలు వెళ్ళే వేళ వచ్చావు నెరడిగలే, ఉలిక్కివడతావు. అనలు మవ్వ ఏ ఊరునుంచి నమ్మన్నావు ?” ఆ వ్యక్తి వెంటనే బదులివ్వలేదు. కొన్ని క్షణాలు రామప్ప వేపు కన్నార్ప కుండా చూసి, “నేనే రామప్ప” అని మాత్రం అన్నాడు.

“నేనే అంటే ! గవర్నరుమా ?”
“అక్కణ్ణి.” ఒక్క విమిషం అక్కడ బరువైన సిత్యజ్ఞం పేరుకుంది. రామప్ప కుక్కీలోనుండి లేచి నిలుచున్నాడు

“నువ్వెవరూ జగ్గడూ ! ఎందుకురా వచ్చావు ? సత్యమ్మ దాని ఇద్దరు బిడ్డలతో పోయిగా ఉండడం నీకు వచ్చదా ?”

“ఇంతకూ సత్యమ్మ ఊగ లోనే కదూ ఉంది.”

“శెట్టి గారింట్లో బిడ్డా పావలతో పోయిగా ఉంది. శెట్టి గారి పుణ్యమా అని ఇద్దరు సురాళ్ళూ చదువు కంటున్నారు.” జగ్గడ మరి మాట్లాడలేదు. “తాగుబోతు వెధవ మళ్ళీ ఊడి వడ్డాడు. ఈ సారి ఎవరి బుర్ర బద్దలు కొట్టాడో !” అక్కడి వాళ్ళ గుసగుసలు విని జగ్గడ మరో మారు జడునుకున్నట్టు నెంక్కి తగ్గి, మావంగా నడిచి వెళ్ళిపోయాడు.

* * *
రామనాథం శెట్టి, చంపించవలసిన ద్వలా లకు నరుకు రవాణా చేసి, చంద్రపాలెం బమ్మ స్టాండులో దిగాడు. సత్యమ్మను చూసి వారం రోజులయినా, సంవత్సరం గడిచిపోయినట్టు కన్నవడ్డాడు. అతల్లి అల్లంత దూరాన చూసిన వెంటనే వెంకన్న నరుగెత్తుకొచ్చాడు. “మోసం జరిగి పోయింది. బాబూ ! పచ్చి మోసం జరిగి పోయింది.” గొప్పతూ ఏడుబొచ్చిన వెంకన్నను చూసి, రామనాథం శెట్టి అక్క ర్యంగా చూశాడు. “అవును బాబూగారూ ! వసుండి నేమరెండురోజులక్రితం పొరగూరు వెళ్ళినవ్వడు, ఇంట్లో పెద్ద మోసం జరిగి పోయింది.”

“ఎవరు చేశారు?”

“మరింతెవరు? ఆ రంకులరాట్టుం నత్తమ్మ, పాముకి పాలు పోసి పెంచినా విషం మాత్రం ఎక్కడికి పోతుంది. ఇంట్లో నుంచి ఎంతడబ్బు, ఎంతనగన్నటా తీసుకెళ్ళి పోయిందో ఆ దేవుడికే తెలివాలి.” తెట్టి వాతాబుడై నిజమన్నాడు. అతడి మెదడుజలో చింతనడం మానివేసింది. “దాని మొగుడు మొన్న తెల్లలోనుండి వచ్చాడు వాడితో బాటు వెళ్ళిపోయింది.” “నా కేమీ వినిపించడం లేదు వెంకన్నా! నువ్వే మంటున్నావు? నత్తమ్మ వాడే జగ్గడితో వెళ్ళిపోయిందంటున్నావా?”

“ఊరకే వెళ్ళి పోలేదు బాబుగరూ! వెతికి దొరికిన నగావటా పట్టుకెళ్ళి పోయింది!”

“నువ్వు చూశావా?”

“నేనుగని ఊళ్ళో ఉంటే చూస్తూ ఉంటావా? దాని రెక్కలు చిరగొట్టనూ? అందరూ చెప్పకుంటున్నారు. ఇద్దరు ముగ్గురు దానిని సేట్ నగల దుకాణంలో చూపామని చెప్పారు.” రామనాథం తెట్టి బదులివ్వలేదు. మౌనంగా ఇంట్లోవలకు నడిచి ఓ మారు నుట్టు పక్కలా కలయ జాశాడు.

“రండి బాబుగరూ! పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేద్దాం.”

“వద్దు.” అని అతడు మౌనంగా కూర్చున్నాడు. అతడి గుండెలపైవ బరువు పేన కుసోమునటు యింది. “నత్తమ్మ ఇలా చేసిందా?” అభడ గొడగడు.

“అవును బాబుగరూ! నత్తమ్మే! మరెవరనుకున్నావు? దొంగది అన్యాయంగా ఆ కుర్ర కొయలిద్దరి బ్రతుకల్ని బుగ్గి పాటు చేసి వెళ్ళిపోయింది. మీరు దానికి ఏమి ఆక్కన చేశారని?”

జాతి మావలా బనూ అంటే ఆది దాని గుణం చూపించుకుంది.”

రామనాథం తెట్టి మాట్లాడలేదు—మరి కొంతసేపు ఇట్లు నలువైపులా దిక్కులు చూసి, నిశ్శబ్దంగా లేచివిలుచుని బయటకు నడిచాడు. వెంకన్న అతణ్ణి వెంబడించాడు. తొద్ది దూరం నడిచి, “నువ్వెందుకూరా వెంకన్నా? నేను వెంకటగిరి వెళుతున్నాను. నువ్వెళిరా!” అన్నాడు తెట్టి.

నల దుకాణంక ఎళ్ళనా ?

“ఎందుకూ?”

“నత్తమ్మ ఎంత బంగారం కొనుక్కొని వెళ్ళిందో తెలుసుకుంటే కనా-పోలీసులకు కబురు వంపించవచ్చు.”

“వద్దు.”

“అలా మరి నైరాగ్యం పెంచుకో కూడదు బాబుగరూ! ఇన్నాళ్ళూ మీ ఉస్స తిని బ్రతికినవాణ్ణి. మీ మంచి కోరడం నా ధర్మం.”

“ఎంనుకులే వెంకన్నా! అంత అయి పోయింది. పోలీసులకు చెప్పి, ఎట్టుకేలకు కలుసుకన్న భార్యభర్తలను. విడిపించడం మంచిని కాదు.”

“అబ్బే, అలా అంటే ఏలాగండి! అదిగో, సేట్ కూడా ఇలానే వస్తున్నాడు. సేట్ గరూ, సేట్ గరూ! ఆ నత్తమ్మ మొన్న మీ దుకాణం వచ్చి ఎంత బంగారం కొన్నది సేట్ గరూ!” అని ఆ సేట్ కి ఎదురు వెళ్ళి అడిగడు.

“నమస్కార్ సెట్టిగరూ! ఆ నత్తమ్మ అలా మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టి ఆ కేడిగ డితో వెళ్ళిపోతుందని నేను అనుకోలేదు. రండి. దుకాణంలోకి వచ్చి కూర్చోండి. నేను ననుండి నాగేవూర్ వెళ్ళాను. వారం రోజులుగా దుకాణంలో కూర్చోలేదు. నా పెద్ద కొడుకుని అడిగి వివరాలు తెలియ జేస్తాను.”

రామనాథం తెట్టి మౌనంగా దుకాణం లోకి వెళ్ళింది కూర్చున్నాడు.

“కూల్ డ్రీంకు తీసుకుంటారా?”

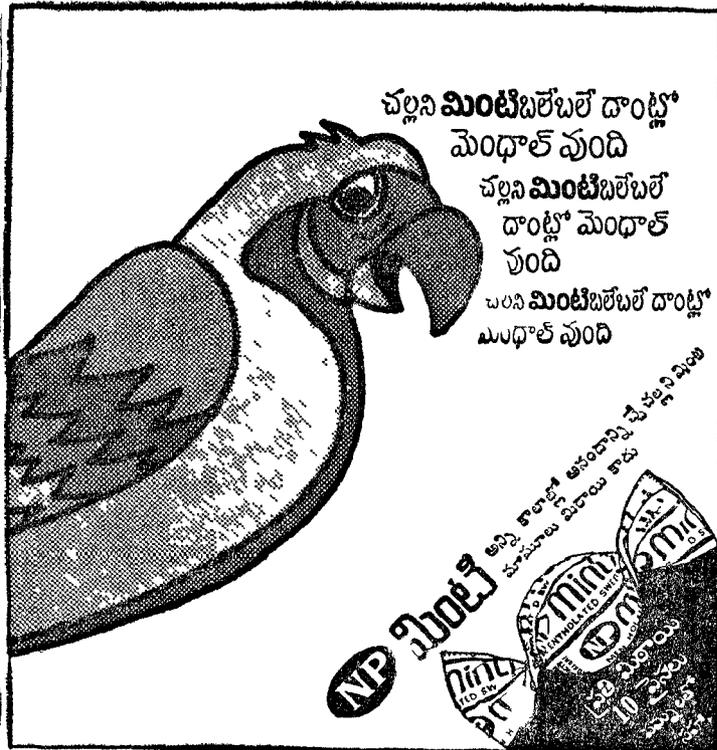
తెట్టి వద్దన్నట్టు తలాడించాడు.

“ఒక మాట చెప్పడం మరచిపోయాను తెట్టిగరూ! నాగవూర్ నుండి ఒక కొత్త డిజైను నెక్టన్ వచ్చింది. ముందొక సారి మీరు కావాలని చెప్పినట్టు జ్ఞాపకం. మీ భార్యగరికి తీసుకువెళ్ళి చూపిస్తారా?” సేట్ అడిగడు. “తరవాత చూద్దాం.” తెట్టి అనమానంగా చూశాడు. అప్పుడు వెంకన్న కలుగజేసుకొని అన్నాడు. “అయ్యా సేటూ! ఇప్పుడేమీ అననంలేదు. నత్తమ్మ ఎంత బంగారం కొనుక్కొని వరుగెత్తిందో కనుక్కొని చెప్పి. అది చాలు.” కుతకుత లాడుతూన్న కొపం వెంకన్న కంఠస్వరంతో ప్రస్తుతీతమైంది.

“ఎందుకు వెంకన్నా అలా తొందర పడతావు? ఆ రకం నెక్టన్ మళ్ళి బజారు లోకి రావడం ఎంతకష్టమో నీకు తెలుసా?” అని సేట్ చకచకా లోపలకు నడిచి, కను మరుగయాడు. అయిదు నిమిషాల తరవాత సేట్ పెదవి విరుస్తూ బయటకు వచ్చాడు. “అంతా అబద్ధం! అంతా అబద్ధం! నత్తమ్మ నగలు కొనలేదు.” తెట్టి ఆశ్చర్యం అణచుకోలేక లేచి విలుచున్నాడు. “అదేమిటి సేట్! మీ దుకాణంలో నత్తమ్మను చూపినట్టు ఇద్దరు ముగ్గురు

రాగలి శంషరి

Dattaram NP 21

చల్లని మింటిబలేబల్ డాంట్స్
మెంథాల్ ఫుంది

చల్లని మింటిబలేబల్
డాంట్స్ మెంథాల్
ఫుంది

చల్లని మింటిబలేబల్ డాంట్స్
మెంథాల్ ఫుంది

ఒక తల్లి-ఒక భార్య

వెక్కారే! వెంకన్న గట్టిగా అన్నాడు
“ఉష్! గట్టిగా ఆరవకు.” అని వెంకన్నకు
అడ్డతగిలి, “శెట్టిగ రూ! మీరు వినండి
నత్తెమ్మ నూ నగల దుకాణానికి వచ్చిన
మాట వాస్తవమే! కానీ నగలు కొనలేదు
విన్నడో తాకట్టు పెట్టిన దాని నగ ఒకటి
విడిసించుకుంది అంతే! ఆ నగ ఖరీదు
ఎంతో మాసివెప్పుమంటారా?” అన్నాడు
సేట్

“వద్దు నత్తెమ్మ విడిసించుకొన్న నగ
ఏమిటో చేస్తే చాలు” అన్నాడు శెట్టి.

“అది నుగేమిటో కాదు శెట్టి రూ!
దాని మంగళసూత్రం” ఒక్క ఎసిషం
హాయి ఆక్కడ నిశ్శబ్దం వ్యాపించింది
శెట్టి మరి మాట్లాడకుండా బయటకు
నడిచాడు “శెట్టిగ రూ! ఆ వెకన్”
“ఉష్!” అని సేట్కి అడ్డతగిలి, వెంకన్న
శెట్టిని అనుసరించాడు “మంగళ - త్రం!
మంగళసూత్రం!” శెట్టివెనలో ఈ మాట
గింగుగు మంటుంది అతడో గుండెల్లో
మాట కోటి కంఠస్వరాలతో వతిధ్వని
స్తూంది అతడలా కొద్ది దూరం నడిచి
చలుక్కున ఆగడు

“వెంకన్నా!”

“బాబగరూ!” వెంకన్న ముందుకు
వచ్చి నిలుచున్నాడు

“మరి నువ్వు వెళి రా!”

“మలి మీరు ఎక్కడున్నారో సెలవిస్తే
రాగుంటుంది”

“నమంకే తప్పకుండా వస్తాను”

“చితం” అని వెంకన్న వెనక్కి తిరిగి గడు.

“వెంకన్నా!” శెట్టి అపయత్నంగా
అరిచాడు

“అయ్యా!” చూసుకు వచ్చాడు
వెంకన్న

“నువ్వు నత్తెమ్మ ఊసు మరెక్కడా
ఎత్తుకు నేను కష్టం పెట్టుకుంటాను”

వెంకన్న కళ్ళలో కన్నీరు సుళ్ళు
తిరిగింది బదులివ్వడానికి వెదపులిప్పలేక,
గొంతు వెగల్పలేక, నూనంగా బుర్రుఊసాడు.
శెట్టి అక్కణ్ణించి కదలి, వెంకటగిం వెళ్ళే
బస్సు వేపు నడిచాడు. తన యజమానిని
తేరిపార చూస్తూ, అక్కడే నీలుచున్నాడు
వెంకన్న.

బ బ వార

శరీరంలో ఏ బాగంలో నైనా,
వ్యాధి పేరేదైనా, అర్థం కాకపోయినా
డా॥ ఎన్ ఎస్ రావు, MBH., R.M.P
గారిని సంప్రదించవచ్చును.

గ్యాస్ట్ ట్రబుల్స్, నరాల బలహీనత, విల్లల
తేనివారికి మా ప్రత్యేక చికిత్స యోగ్యతా

ప్రతములు కలవు నాడీపరీక్షతో వ్యాధిని నిర్ణయింతురు

కడుపులో గాలిచేరుట, కడుపునొప్పి, మూత్రవ్యాధులు, కీళ్ళవ్యాధులు
నీరుజబ్బులు చర్మవ్యాధులు సుఖవ్యాధులు, శ్రీలక కుసుమవ్యాధి, మొదలైన
వ్యాధులను కూడా వీరు చికిత్స చేయుదురు.

ఫిబ్రవరి నెల క్యాంపులు - 11వ తేది నెల్లూరు - రామవ విహార్,
12వ తేది గుంటూరు ఉడిపి శ్రీకృష్ణభవన్, స్టేషన్ రోడ్, 13, 14వ తేదీల
రాజమండ్రి-శాంతినివాస్ (మెయిన్ రోడ్), 15, 16 తేదీలలో వైజాగ్ బృందావన్
లాడ్జి, 17వ తేది చిజయవాడ-మోడన్ కేస్ లాడ్జి (గంధీనగర్), 18వ తేది ఖమ్మం
సుయూర్ కెఫ్ (కేప్ సువార్ లాడ్జి), 19వ తేది వరంగల్-హోటల్ నటరాజ్,
20వ తేది మండి హెడ్డాపేను.

సంప్రదించుకాలం 6 గం నుండి సా 6 గం, వరకు వరీక్షపేజీ రూ 12/- చికిత్సకు అదనం.

రామాస్ ప్రోడక్టు డిస్ట్రిబ్యూషన్, చింతలబస్తి, 6-2-961, శైలతాబాద్,
హైదరాబాద్-500004, (ప్రిమియర్ కేస్ సందులో)

SWASTIK